

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 56. Conradus moritur. Fridericus primus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

stes, qui, præstito juramento, coram Episcopis edixerunt, quod Rex & Regina se cognatione contingerent. Cumque omnibus videretur, firmum satis esse argumentum, consensu utriusque partis dissolutum est matrimonium. Annos quatuordecim Ludovicus & Alienora in conjugio transegerant, ex quo duæ filiæ natæ erant; sed cum illa in profectioe Hierosolymitana Regem multoties offendisset, intolerabilis mulier marito effecta est. Ipsa in Ducatum suum Aquitaniam reversa Henrico Duci Normanniæ, Comiti Andegavensi, qui postmodum in Anglia Regnum obtinuit, secundis nuptiis juncta est, Rex vero Ludovicus Constantiam, Alphonfi VIII. Regis Castiliæ filiam, duxit.

Sæcul. XII.
A. C. 1152.

Guil. Tyr.
Lib. XVII.
c. 8.

Rob. de M.
an. 1151.

§. LVI.

Conradus moritur. Fridericus I.

In Germania Conradus III. Rex, cum Bambergam venisset, Comitibus celebraturus, rebus humanis ereptus est, Feria sexta post cineres, decima quinta Februarii, postquam regnasset annos tredecim, nunquam Imperator coronatus. In eadem autem civitate prope tumulum S. Henrici sepultus est (*). Porro S. Henricum

Otto I. Fris.
c. 63.

N 4 ricum

(*) Id narrans Palatinus addit: *Veneni vis manifestior fuit, quam ut falleret, & cum innocentia,*

Sæcul. XII. ricum nuper Eugenius Papa Sanctorum
 A.C. 1152. Catalogo solemniter ritu adscripserat, ro-
 gatus ab Episcopo & Canonicis Bamber-
 gensis, ac instructus documentis duo-
 rum Legatorum, in Germaniam alias
 ob causas missorum, quibus mandatum
 fuerat, locum etiam adire, ubi Henrici
 Imperatoris corpus jacebat, ac in vitam
 & miracula ejusdem inquirere. Papa in
 hac Bulla dicit: *Quamvis hujusmodi pe-
 titio (Sanctos canonizandi) non nisi in
 Generalibus Conciliis admitti soleat.*
 Ceterum Rex Conradus intelligens, Fri-
 dericum filium suum per ætatem non
 posse Regem eligi, successorem designa-
 vit Fridericum, ex fratre suo Nepotem,
 qui Francofurti electus est in frequen-
 tissimis Comitibus, præsentibus etiam non
 nullis Italiæ Principibus. Hæc electio
 peracta est die quarta Martii eodem an-
 no, Feria tertia tertiæ septimanæ in Qua-
 dragesima; Dominica autem sequente
 Aquisgrani ab Arnaldo Archiepiscopo
 Coloniensi coronatus est idem Frideri-
 cus,

Otto II. de
 gest. Frid. 6.
 1. 3.

*nocentia, pietas in dominum, mœstitia eludere
 suspicionem possent, conscientia tamen medicus
 stimulus, Neapolim ad parvicidam se contu-
 lit Rogerium. Ubi quia Tyranni prodicionem
 non proditorem diligere solent, debitam pœnam
 persolvit. Ex Baronio. Conradi Symbolum
 fuit: Pauca cum aliis, tecum multa.*

cus, Princeps juvenis, qui annis deinde **Sæcul. XII.**
 triginta septem imperavit. Erat vero **A.C. 1152.**
 fortis, magnanimus, justitiæ amans, &
 prudentia præditus; sed fastui & iræ non
 satis temperans, cognomento ænobarbus,
 factis suis celebratissimus.

Fridericus coronatus illico cum Prin-
 cipibus deliberavit, ipsisque suadentibus,
 Romam misit Hilinum, Archiepiscopum
 Trevirensis, & Eberhardum Archiepi-
 scopum Bambergensem, qui Pontifici,
 Romanis, & toti Italiæ nunciarent, Fri-
 dericum Regem electum fuisse.

Paulo post Papa & Fridericus Rex
 additis conditionibus concordiam inie-
 runt per Legatos suos, videlicet nomine
 Pontificis, Cardinales septem & Bruno-
 nem Abbatem Caravallensem prope Me-
 diolanum Ordinis Cisterciensis, & nomi-
 ne Regis, Anselmum Episcopum Havel-
 bergensem, Hermannum Episcopum
 Constantiensem, & tres Comites. Pro-
 mittebat vero Rex, se nec pacem nec
 inducias cum Romanis * vel Rogerio Re-
 ge unquam petiturum vel concessurum
 esse, sine libero consensu & voluntate
 Romanorum & Papæ. Tum ait: *Pro
 viribus contendam, Romanos Pontifici
 obnoxios reddere, ut annis abhinc centum
 fuerunt. Dignitatem Papalem & Re-
 galia Beati Petri, quia Ecclesiæ Ro-
 manæ Advocatus sum, contra omnes*
 N 5 *defen-*

c. 4.

ap. Baron,
an. 1152.

* rebellibus.

Sæcul. XII. defendam, ad ea quæ non habet recupe-
 A.C. 1152. randa, ut potero, opem conferam. Græ-
 corum quoque Regem nullam terram ex
 ista maris parte possidere patiar, quod
 si forte aliquam invaserit, promptissime,
 si fieri possit, ejiciam. Papa in vicem
 promisit, se Regi coronam Imperii, ubi
 ad eam accipiendam venisset, daturum
 esse, se pro debito officii sui Imperatoris
 Dignitatem tuiturum & aucturum, Cen-
 suras Ecclesiasticas in eum finem adhi-
 biturum, & non commissurum, ut Rex
 Græcorum, se connivente & cessante,
 ullam ditionem citra mare obtineat. His
 foederibus vigesima tertia Martii, Indi-
 ctione decima quinta, anno millesimo
 centesimo quinquagesimo secundo, sub-
 scriptum est.

§. LVII.

*Guimannus ad Sedem Magdeburgen-
 sem translatus.*

*Chron. Sax.
 an. 1153.
 Otto c. 6.*

Sede Magdeburgensi per obitum Fride-
 rici Archiepiscopi, qui decima quin-
 ta Januarii ex humanis abierat, vacante,
 Eligentes dissentiebant, aliis Gerardo
 Præposito, aliis Decano, suo suffragio
 faventibus. Ad tollendam litem Regem
 adeunt, in Saxonia commorantem, qui
 cum dissidentes conciliare non potuisset,
 Decano ejusque clientibus suasit, ut
 Gui-